

BORSSZEM JANKÓ

AZ ÚJ HERKULES.

— Zúzzuk be az ajtót!
Egy hang. Hiszen nyitva van!
— Nyitva van? Már most csak azért is zúzzuk be!

Stoll kísértete.

Ki hallotta öreg jó Stollt,
Ki ellenkezést még nem kóstolt,
Ki örökké mameluk volt,
S mindig a kormánynak drukolt,
S ki, mint ilyen, szilárd jellem, —
Szavazni a kormány ellen?

Ki hallotta? — Az egész ház!...
Mint mikor a szél vad mérge
Ágakat tör, lombot tépáz,
S ropog törzse, reped kerge:
Ugy jött ki vén Stoll szájából,
Az „igen“, mely kormányt vádol!
S mikor kint volt, visszavenni
Nem volt képes többé semmi.
Maga Stoll se; — pedig monda,
Hogy őt valami megrontá, —
Mert a szive „nem“-et sugott
S ajka mégis „igen“-t bűgött.
Mindhiába! oda irták
Farkasok közé a birkát,
S ő ki szívében ellenezett,
Kormányt vád alá helyezte!
S most maga is váltig kérdi:
Hogy történt ez? — Mert nem érti!

Ne is törd a fejed rajta!
Máson is megesik majd a'!
Egy kísértet ült nyelvedre,
S rajtad a csinyt elkövette.
S mert így sikerült a próba,
Megy a delegációba,
S ott folytatja, csak hogy ott,
Megfordítva lesz a bot.
S míg te szíved ellenére
Szavaztál az ellenzékre,
Ott sok ellenzéki jellem
Szavaz majd önmaga ellen!

És hiába teszi fel
Sok, szívével s eszével,
Hogy Andrásst megbuktatja,
S ezzel lelkét megnyugtatta.
A mint eljő a nagy percz,
Bárha meg is van a mersz,
Kezd Andrásst kabalázni,
Igézni és babonázni.

A kire Andrásst ránéz,
Lesz a bűvölettlől bámész.
S a ki ennek ellendáll:
Kisértet nyelvére száll.
S bár „nem“ kavarog szívében,
Szája „igen“-t rebeg szépen!
Im a többség kikerült,
A bűv újra sikerült.
És ha foszlik az ígézet,
A honatyák összenéznek:
»Mit csináltunk?« — akkor kérdik,
És a dolgot hogy megértik,
Dühbe jönnek és tombolnak.
Játékain a pokolnak.
»Kutya-fékom teremtettem!
Mért erősebb az emberbe'
A szeretet mint a harag —
Elitéllek,
Gyula téged!
De kö üsse, el nem hagyjak!
Öreg Deák ott az égbe:
Te jöttél segítségére?»

Hát ne búsulj öreg jó Stoll, —
Olyat mint te más is kóstol.
S majd meglátod, hogy más szinte
Éppen úgy szavaz majd, mint te.

Börzeviczy W. M. élczei.

Mit csináljon az orosz
pénzügyminister azzal a Gold-
bergerrel, mikor neki Geldbor-
gerre van szüksége? (Móricz,
ez sikerült.)

*

Azt mondják Aldzsiról, hogy neki semmi sem szerze
nagyobb gyönyörűséget mint az, ha adósságait kifizetheti. De
ki élhet mindig a gyönyöreinek?

*

Most, mikor annyi bankdirektor és nagykereskedő szö-
kik meg, értem csak, a régiék mért rajzoltak szárnyakat a
Mercurius fejére és lábára.

*

Furcsa! Azt olvasom, hogy a versaillei soiréban a nők
félmeztelen jelentek meg s toilettjükből a palotában mégis
ott hagytak még néhány darabot.

A STRAPA ÜDVÖSSÉGE.

Anyák vigasztalására beküldi

Josef Kovács

virtikli frajteros.

Dundi Niki az aszfálton
Végig csoszsan,
Utána néz a lányoknak
Édes hosszán.
Egyszerre csak riad a kürt
Dob pereg:
»Fogd a puskát, Boszniába
Gyűsz gyerek!«

Irja haza mamának a
Bus levelet:
Nem kapnak már se kenyeret,
Se huslevet,
A lábát is alig birja
S folyton a
Nagy esőben áz a szegény
Katona.

»Jaj Istenem!... fiam kincsem!
Hozzad mék el!...«
Szegény anya győtrelmében
Jajveszékel.
Hogy indulna, belép ez a
Szép fika:
Nem is hiszi — az ő fia,
Niki a!

Circolo Carlo-Nobiling.

— A livornoi diákok proclamatiója. —

Társak!
Barátink!
Rabságban nyögő testvérek!

Ismét föderült hát a klasszikus hajdan vértől piros
hajnala, midőn Harmodius és Aristogiton emelték föl a
tört a zsarnok legyilkolására.

Fel, bajnok ifjak! Fenjétek a kést! Szövetkezzetek velünk!

Hetenkint egyszer éjjél idején egy Livorno melletti barlangba gyülekezünk, mely vörös posztóval van kikárpitozva és köztiszteletű zsarnok-gyilkosok mellszobrával földiszítve. Minden tag egy halálőre esküszik meg, hogy amíg él, legalább egy zsarnoknak oltja ki életét, amiről envérével aláírott reversalist ad. E végből egy jeles orgyilkos (signore Scaramuccio Hurcadivéro,

ki eddig az Abruzzókban működött, kivíván a közreműletet) kétszer fog hetenkint előadást tartani a zsarnokölésből, gyakorlati példákkal az u. n. fantómon. Gondoskodva van arról is, hogy a kéksav, strychnin és dynamitpatron kezelését avatott szakférfiak magyarázzák.

Minden gyűlés után kedélyes vacsora.

A hó minden első szerdáján hölgy-estély, amikor nem tartatik előadás. Ennek helyében egy zenészi és szavalati mulatságot rendezünk élő-képek bemutatásával, mely plasztikai mutatóványok természetesen csak az egyleti célok keretén belől mozognak. Végül egy kis táncz, melyre egyletünk egyik tagja »zsarnok-hörgések« című remegő-polkáját fogja eljátszani.

Jöjjetek társak, barátok, rabságban nyögő testvérek és ne felejtsetek el elhozni magatokkal bilincseiteket, melyekkel egyletünk védőjének és névadójának vérrel és löporral festett arczképét fogjuk megkoszorúzni.

A boszu-bizottság.

MAC-MAHONNAL.

B—st gf. Szerencsés jó reggelt kívánok! Van-e valami intrigálni való?...

Dr. Johann Kaiserschmarn

osztrák delegatus levele

Leopoldina feleségéhez Bécsben.

Kedves Poldi!

Budapest, nov. 7.

MÉGÉRKEZTÜNK Budapestre. Mikor a pálya udvarból fiakert rendeltünk magunknak, azt mondták, hogy nincs. Az ötven, amely várt, az új minster-jelölteknek sem volt elég.

Ott álltunk nagy málha-darabjainkkal, s félni kellett, nehogy a dobálásban kifakadjon valamelyikünk podgyász s kihulljanak belőle improvizálandó beszédjeink.

Pozsonyban egy derék ottani polgár, valami herr von Kraxelhuber üdvözölt bennünket egy küldöttség élén, kifejezván nekünk az ottani német körök loyaltását.

Pozsonyon túl megszűnik a civilizáció. Az emberek föl sem tűnünk. Csak Kuranda volt némi figyelem tárgya. Az 5 percznyi aufenthaltot arra használta, hogy egy Schubert-dalt énekeljen nekik, amire néhány földmives krajczárt nyújtott föl neki. Ime: ez Ázsia!

Az osztrák delegációt az akademiában helyezték el, valószínűleg azért, hogy a keleti kérdést csak akademiace vitassuk; de mi érezzük, hogy kötelességünk szemben

Európával (nem az átellenes szállodát értem) mást parancsol.

Budapest szép város, aszfaltja sima, tán ezért látni rajta annyi bukottat. (Nőket s nem minisztereket értek.) Az ujkori magyarok már nem foglalkoznak czilinderbeveréssel — s mint hallok a czilindereket csakis a falhoz szokták vagdosni, de jó kedvökből s akkor, ha nincs már bennök bor. Czilinder-kalapot pedig olyan magasat hordanak, hogy szinte röstellem az enyémnek alacsonyosságát.

Országházuk egy emeletes, ami fölötté helyeslendő óvatosságára mutatott az építésznek, mert a héten is oly vitának voltam tanúja, mely kétségkívül azzal végződik, hogy a pártok egymást a hajdani prágai példa után indulva, az ablakon dobálják ki, ha kilátás lett volna rá, hogy a kidobott nyakát is szegi. De így nem fizetné ki magát.

Több érdekes személyiséget láttam. Egyiknek neve Orbán Balázs. Ösmagyar ruhában jár, csizmát visel, de csak elvből; kényelemből a csizmáján belül cipőt hord. Aztán Simonyi Ernőt is láttam, kinek a héten párbaja volt. De nem találták. Sem el, sem meg. Különben itt a politikusok úgy ismerkednek meg, hogy előbb hasba lövik egymást s csak aztán szorítanak kezét.

A színházak közül még csak a népszínházat nézhettem meg. Primadonnája Soldosné; a »kis herceget« adja. Ez a legkedvesb felsőházi tag, kihez még szerencsem volt.

A budapesti nőket úgy látszik rágalmazták. Eddig még egy sem szólított meg az utcán s akad közöttük akárhány, aki rendezett családi körülmények közt él. Megnyugtatósdra mondhatom, hogy láttam csunya nőt is.

Az itteni képviselők »honatyáknak« nevezkednek, a magyarok meg általában »hazafiaknak.« S így akárhányszor megesik az az anomalia, hogy egy fehér szakálu hazafinak honatya gyereke van. Ezek sorában számosan találkoznak, akik nem csak kártyázni, de olvasni is tudnak.

Szobrok Pesten nagy számmal lesznek. Vették észre jó magyarjaink, hogy hiába építették a sok házat, lakosságuk csak nem akar szaporodni. Benépesítik hát a várost vas emberekkel. Kapnak szobrot Deák, Széchenyi, Petőfy, Eötvös és mások. Generális egy sincs köztük, nem úgy mint nálunk. Csodás ellenszenv a katonaság iránt, noha egyetlen szobrászuk — huszár.

Megmondtam ezt egy magyar képviselőnek, ki mellettem nézte a Deák-szobrokat.

— Hiába, felel, önöknél a sok katonaszobor; Bécs mégis mindig a lengyelekre szorol.

— Hogy hogy?

— Akkor Szobieszky, ma Hausner mentette meg.

Isten veled, Poldi lelkem. Jövőre egyéb tárgyakról írok neked. Csókolom a gyerekeket és ne add kezükbe a Balogh Kata fotográfiáját. Főleg a Ferdire vigyázz. Az a kölyök a leggyanusabb helyeken csavarog. Aminap is a gschekerti Fróninál láttam. Öllelek.

Hű férjed

Schani.

UDVARI ESTÉLYEN.

Náci. Te Ernő...

Ernő. Mit Náci?...

Náci. Hogy mi itt a „nép zsirját“ esszük...

Ernő. ... meg a „vérét“ isszuk.

Bizalmas közlemények.

I.

Szentpétervár, nov. 1.

GORCSAKOFOT ma épen abban a pillanatban leptem meg, midőn a berlini szerződést megszegte. Egészen azt a módot követi, mely a párisi szerződés megszegésekor már kipróbáltatott. Ugyanis egy ollót vesz elő s a szöveget olyképp illeszti a két penge közé, hogy a papírt diribdarabokra vágja. Mivel az ősz kancellárnak e műtétben nagy a gyakorlottsága, rendkívüli gyorsasággal végzi. Mosolyogva bevallotta, hogy egy negyed óra alatt két, sőt három szerződést is képes összenyírni. A hulladékokból aztán diplomatai »sniczl-jagdot« rendez.

Szóba jött Dondukoff-Korzakoff is.

— Ez az ember, mond Gorcsakof — ember a talpán.

— Mért?

— Mert a maga lábán jár, már pedig talp és láb szorosan összefüggenek.

II.

Philippopol, nov. 5.

Dondukoff-Korzakoff herceg híres beszédét a »Times« igen hiányosan és tévesen közölte, megküldöm ezennel hiteles phonographi másolatban.

Bolgárok!

Ha ti *bolgárok* volnátok, azt mondanám: hajtsatok térdet, fejet a berlini szerződés előtt. De fölteszek rólatok annyi ész, hogy nagy Bolgárországra vásván fogatok, a berlini almába nem haraptok, melyre egyáltalán nem fájt. Különben is nagy Bulgáriába az ut sokkal közelebb San-Stefanon, mint Berlinen keresztül.

Ha fel találnátok lázadni, mosom kezemet. De török vérben. Rám ne számítsatok, de én számítok rátok. Szálljon áldás fejetekre és óvjon meg az ég minden eleme csapástól, különösen a 1/2 elemtől. Nem félnetek, élnetek kell. Tehát bátorság!

Mit csinálnátok tenger nélkül? Vannak bizonyos szükségletek, melyek nélkül egy ország sem lehet el s melyeket csak a tenger ad meg, ilyenek a tengerészet, a tengerszemek, a tenger-adósság. Tengerre bolgár!

Austria-Magyarország Szalonikiba vágyik, de mi nem fogjuk megengedni, hogy a szalonikii öböl rákjai magyar-osztrákokká legyenek.

Mondjátok fel a berlini szerződést, hogy Európa lemondjon róla.

Midőn a ludak a Capitoliumot megmentették, az élet-hossziglanság tiszteletében részesültek.

*

Habár Neró, hatalma jeléül, üszökbe borította is az örök várost, azért Róma nem szűnt meg hanyatlani.

*

Az alpaccán ne ütközzünk meg, az aranyinak is van talmija.

*

Éghajlatunk a költöző madarak eme különös tulajdónának kitünően megfelel.

*

Teremtéskor a semmi átengedé helyét a világnak.

*

Jeremiás siralmi bus hangon valának írva.

*

Nem hagyhatom megrovás nélkül: előadás alatt a tankönyvekbe képtalányokat faragni!

*

A mese nem csak gyermeknek való olvasmány.

*

A »f« hangot így kell kiejteni »f« — látták?

Móricz Pál meghívó levele

Coronini grófhöz

mint az osztrák delegáció elnökéhez.

Grószvürdigesz Gráf!

F N flusz fon belaszszung fon »Frajhaitliche-Principium-Partáj-Circulus« hábe den glük czu Ire ferstand czu gében, dasz vír zér behecznt némen, venn glídmászen fon ausztreichise delegáció vérend íre hízige unterhaltung kommen czu uncz zich aufenthalten oder mulatten. Allerláj krix- und spílkarten verden unter íre ferordnung auszgelassen záin und können mütig lében mit írer dajcsen czunge, vájl vír alle gút ferstéhen.

Gelóben zi fromm di ferkündigung fon tífe érung und ferachtung.

MÓRICZ FON PÁL
gezikttráger und director fon
das »F. P. P. C.«

!CHYRYZIA!

az az:

az magyar njomtatuanocnac

keotesejiben bechyrzelve

leuew regi oomanjocnac

ehudálatos kifeozecche és kifaragasa

FRACNÓ UÁRA WRA ÁLTAL.

Az MDCCCLXXVIII évben
divó magyar nyelvre alkalmazta
Ns SÖRÉNY BALAMBÉR
litteratus eszmádia.

I.

B ERGENGÓCZ nagy ura hogy a padra menne,
Nagy ládába botlik. Nézi, mi van benne?
Bergengóczy család régi levéltára:
»No csak hogy megkaptam végre valahára!«

Nyikorog a földél vén sarok-vasában,
Vén patkány fiastul ült benn' a hasában.
A beste fajtája mindent össze mart ott,
És egy történelmi patkányfészket rakott.

»Tyűh, a terringettét! Nyomorúlt patkány! Szántsa meg a hátad ősom buzogánya!
Oda az ármális a sok krónikával,
Ős, nemes családom hét szilva-fájával!«

Nem is maradt egyéb csak egy rongyos téka;
Kuruttyolhat neki már a kecskebéka!
»Oh dicső családom, ez végső emléked —
Muzeumba veled, ott a helyed néked!«

II.

Nagy volt az a téka. Hordár alig bírja,
Terhe alatt csöppen veritéke, zsírja —
Mégis beczipelte Fraknó kis várába,
Már hogy: a muzeum kézirat-tárába.

Ottan a kis tudós — a ki jár nagy bottal —
A tékának esik lángzó lobbanattal;

Csak nézi, csak nézi, forgatja le meg fel,
Mert a rongyolásból kisugárzik egy HEL...

»Hel!? hm! — hm! Hel!? Valljon... Hel? Hel...?
Ugyan mi az?

Tyűh! biz istók! tiszta már előttem, igaz!!
Hevréka! Heltail! könyvnyomtató Gáspár!
Régi hungaricum! Szemem tisztán lát már!

Rajta most legények! Elő azt az üstöt!
Fűjjátok a tüzet; ne is lássak füstöt!

Barna jó legényem erősen habarjad,
A tudós doronggal emberül kavarjad!

Rotyog már a téka akár csak a kása,
Forrás, kavargatás a táblákat vássa.
S a mint a kis tudós a katlanba pillant,
Legott egy új eszme agyában niegvillant;

»Hevréka! no megvan! hiszen minden téka
Voltaképen nem más mint bibliotéka,
A sok hungaricum belé csirizelve —
Fölfedezésemért leszek irigylve!«

A régi skártékák vastag borítékját
Előveszik menten s mint a vörös czéklát:
Tipray tiporja, korvinás Csontosy
A legvastagabbját fejszével vagdosí.

Jó Majoros pedig vasvillára hányja,
Aztán fringióval össze-visza vágja.
Működik a szerszám, eltört bicska már száz, —
De célt ére — itt a nagy deguberálás!

S valamint a jó ács: csak tovább faragtak,
Sok könyvet szétszedtek, de össze nem raktak.
»És most lássuk fiúk: mi történt az üstben,
A mit nem láhattunk eddig a nagy füstben!«

Barna legény a mint eléggé kavarta,
Kivette a tékát, aztán kifacsarta,
Széjjel szedegette, meg kiteritgette,
Végre a hevrékás lapot is kiszedte.

Bontva bontogatja nagy vigyázisággal,
Lesi a sok tudós nagy kíváncsisággal.
No most! pillants magyar, mi van ide írva —

Itt a fölfedezés! Éljen! Hoch! Evviva!

Műfordítások

Ἀνδρῆσι λαμπρὰ δόξα ἔπεται. — Andrásst a jeles Dóczy követi.

*

Στέφανον δεδεκασις εἰς τὴν ὕλην. — Istvánt a fára kötötték.

*

Πολλάκις οὐκ ἔστι καλὸν κοίτην εἶναι
Pollák Esztiéknél szép cotillon járja.

Cyclopedia.

Ádám — olyan férj, kinek hűsége történetileg van bebizonyítva.

Csók — a szarvasi borbély szerint: szájaskodás.

Czimvággyi — általános magyar predikátum.

Hitel — Bukovinába járó gyorskocsi.

Igazság — az a vak, ki gyakran jár vezető nélkül.

Miniszerium — jobban: sinisterium, legjobban finis-terium.

Nem — van kétféle: egyik t a g a d, a másik r a g a d.

High Life

— Clubiana. —

Ce jeudi.

Krricsi dear,

Tegnap egy hirres árrás teli-vérr sportsman volt in the club. Neve: Hádd-el-hádd! Mágyárrul: Sárrivárr, á mi egészen más mint Várry Sárri. Domine spectaculus! Cohue-va-bohue! Bábelesz tornnyá!

La tour de pavillon! Eczet aera, unzoweiterr!

Á hángulat kissé zsinádoguenard volt és ezerr szerencse, hogy emberrhállál nem esett. Perrse, hogy én voltán mindennek az oká. Én, mint tudod, zeneboná-fide ugyan, de oppoziciót mindig csinállok. Én herrczeg Opponiatowsky vágyok! By Kaczkiusko!

No hát, you know, az új versenytérrel volt szó. The New-Turf territory! Perrse, az egész club á territory párrthoz állt. Elég ok árrá, hogy én terri-whig legyek. Voltám tehát terri-whig és lettem terrific! Á commissióbá of course bele sem választattám magám; na ja, commissionnár legyen más. Az én párrtom á luftballon, ákárrom mondani: a szélballon.

És megindítottam á politikai áctiót. Nágyszerrű voltám! Váloságos Verrsenney! Gambetting-rinet csináltam á clubból. By Senegambetta! Our good Tcheteapatoff eltátottá száját á gyömrögig, ákárrom mondani: á gyomrráig. Ce cher Bliktrri megölelt és így szólt: »Nom d'un nom! Há binoklit nem viselnék, Monokles szerretnék lenni.« Der alte Guldenstern meg — you know, az ős-déd-Ur-grosz-great-grand-nágy ápjá márr á »Velencei Kárrneválbán« forrdul elő — Guldenstern bárró tehát fülembé sugá, hogy: »Monny, há pénz kell, itt egy anweisung... au sporteur.« Á capital old feller, is he not? Hurrah for old Shylock!

Fő indítványaim ezek voltak:

1. az új terraint minden előtt strángulirrozni kell. (»Trriángulirrozni!« kiálták egynehányán, de hiábá, én keresztül vittem á strángulatiót.)

2. Á 45 esztendő helyett 50-et indítványoztam, merri különben még csak az 50 éves jubileumát sem lehetne megülni. S mikorr erre azt mondták, hogy á város nem ádtöbbit, — mint válámi görög hős, Periculus Inmora, vágy Alcibiádám, vágy Xenófenheim, fölkiálték: »Mit? Dulcinea et deco atio est pro Oleopatria morituri te salutetia!« Há á árras nem ákár még öt esztendőt concedálni, ádok én á magám életéből öt esztendőt, — és pedig á hálálom után legközelebb esőket! »Bezzeg, bámultak, dicsértek, mágáztálták. Mellszobrromát föl fogják állítani á turf közepén, ázon fognák átugrátni á stárrtoló párripák. Ázótá csak herrczeg Clubomirskynek neveznek.

3. Ázt is kívántam, hogy: há márr á turf zöld és olyánná kell lennie, hát ne ültessük be füvel, hánem

ámerrikái greenback-kál. Ákkorr lehet májd csak backolni! Greenbackolni! Mily racing-ground volná az! Hogy szedné á kilometerreket minden jockey! És mily gázdág lenne töle az egész vidék! Á Rrákos is rrögtön linkolni vizet hömpölygetne, á sárrbán pedig bécassine helyett mocassin teremne... Ázt gondolod, elfogadták? Cet imbécile de Xavy ázt mondtá, hogy az magá-sább fináncziális szempontyokból lehetetlen, merri nekünk zöldhásu pénzlábunk ván, az ámerrikánerreknek pedig zöldhátu; ez á kettő tehát merriően ellenkezik egymással. That brute!

Á többi ámendementamentomom mind kerresztül ment. Például az, hogy mint á rrégi rrómáiaknál külön kátonái és polgárrri trribunok legyenek. Meg az, hogy az ólomsuly ezentul ne á nyerreg állát, hánem á sápkában viseltessék, ámit én ólom-müczninek rrövidebben »Ólmütz«-nek neveztem el zájos tápsok között. Meg az, hogy az ujonnan ültetendő errdöbe gyálogfenyőt ne vegyitsenek, stb. stb.

Igy hát az ülésnek igen szép erredményei voltak és mikorr elszéledtünk, our dear Flicsi — Féllvály Flicsi, you know — megverregette vállám, rrám nézett és ázt mondtá, hogy á »Voltaire«-től és á »Mme Staël«-ből szárrmázott csikáját elnevezi »Monokles«-nek.

Milyen kitintititititititititütetés!

Pus, pá, pum! Good bye, dearest one!

Yours truly

Monokles.

P. S. Olvástád, hogy most ce cher Geyza est la coqueluche, la fureur de tout Paris? Négy kézre játszik á fél kárrjával, ámelyrről ázt irrák, hogy szárrvás-vadászaton egy dühös kánya az ágyárrával tépte le, ámikorr épen rrá fogtá á lándzsát. Tiszteletérre á Château rouge-bán rrendeztek is egy »chasse aux sangliers«-t. Nem is hiják másképp mint »le hongrois-zongrois«.

Különben nekem nem tetszik ez az auto-exhibition, ez á klavirrtuóizítás, ez á pianoblesse, ez á pianofort-enbras.

Vágy vagyok árrisztokrátá, vágy crapule. Árrisztocrapule nincs. Én ázt perhorreskálom, hogy á ki egyszerre á nágyurri sporttál volt ősi viszonybán, most bal kézre morrgánátikus házasságban él á muzsikával. Is it not? Hab i recht oder nid? Igázám ván, by kill!

KLESZI.

Fületlen gombok

A véletlen lantja.

(A versengő szépek neve.)

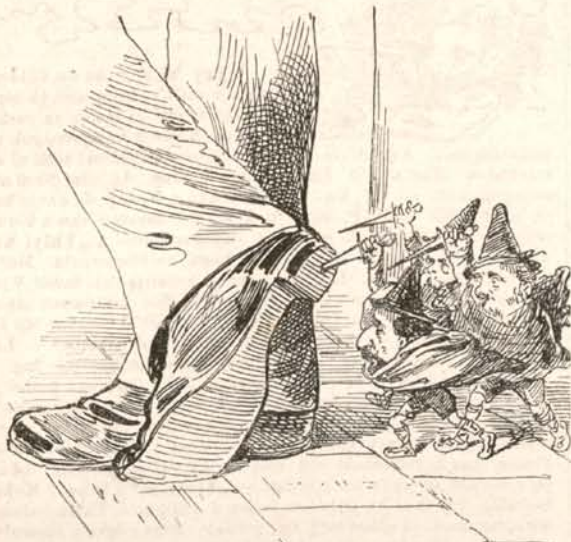
Gróf Yolantha Pejácsevics és Andrassy Ilonka.

Inkey Nandinna Barthodeiszky Matild.

*

Ráth nem engedte meg, hogy á mücsarnok termeiben dohányozzanak á müvészek. Mit tettek á müvészek? — lepipálták Ráthot. (Beküldi egy piktor.)

MÉG EGYNÉHÁNY

az „Andrássy „megsemmisítői“-ből.

Kabulban.

Angol követ. India császárnője tiszteli emirségedet és —

Sir Ali. Ugy is kell, ő engem tisztelni tartozik!

Ang. köv. — és azt tüzeni, hogy magadviselete neki nem tetszik.

Sir Ali. Azt én nem bánom, ha India császárnője a feje bubjára áll is.

Ang. köv. Ez ünnepélyes kijelentésed, hogy a császárnő legszokatlanabb mozdulatait sem akarod hátráltatni, ő felségét igen kellemesen fogja érinteni.

Sir Ali. Én nem ismerek Indiában császárnőt.

Ang. köv. Restelled, ugy-é, hogy még nem ismered ő felségét? De az alkirály —

Sir Ali. Alkirályod kösse fel magát!

Ang. köv. Ez csak úgy lehetséges, ha eddig meg nem tette. Ha nem tette, akkor nem függ. Ha nem függ, akkor független. Az indiai kormány függetlenségét tehát világosan elismered. Köszönöm, oh emir! Így hát az angolokat be is bocsátod államodba?

Sir Ali. Csak jöjjenek. De vissza nem megy egy sem, arról biztosítalak.

Ang. köv. E vendégszeretet minden várakozásunkon túl tesz.

Sir Ali. Bizonyos lehetsz róla, hogy ágyuim mondanak nekik jónapot.

Ang. köv. Mily tisztelet! Ágyulövések fognak üdvözölni bennünket.

Sir Ali. Ez az üdvözlés olyan lesz, hogy mindnyájan rögtön üdvözülni fogtok.

Ang. köv. Örömmel látom, hogy a keresztények iránti vadságod teljesen lecsillapult. Elismered tehát, hogy a keresztény lelkek is üdvözülhetnek. Üdvözülni, ez több mintha pusztán csak boldogultunk volna veled. Köszönet, oh emir! Így tehát kérdezmem sem kell, hogy az angol követséget elfogadod Kabulban?

Sir Ali. A legnagyobb örömmel fogom elfogadni.

Ang. köv. S az oroszokkal mi történik?

Sir Ali. Az oroszokkal rózsákat fogok szakítani Kasmir völgyében.

Ang. köv. Te mondád! Az oroszokkal szakítasz! Ez a két szó a földolog; a többi mellékes.

Sir Ali. De már most hordd el magad; eleget kotyogtál!

Ang. köv. Megelégteltem szavaimat. Megyek s ezen elégteliségedet hírül viszem az alkirálynak. (El.)

*

Táv-sürgöny. Pesáver okt. 31. A Kabulból érkezett angol követ jó híreket hoz. Sir Ali békés ígéreteket tett; az oroszokkal kész szakítani s az angol követséget Kabulban elfogadni. Börze szilárd.

Régiség.

(Dr. Henszlmann Imre lelete.)

— Hazafias libanyelv. —

Kivül:

Nagyságos R. I. ur! mint a kereskedelmi egylet főelnökéhez, úgy tekintetes f. z. B. úrhoz mint az egylet fő bizottság elválaló tagjához alázatos kérelme M. lakos O. J. Pinczérnek, melyben a benn írt kérelme eránt az egylet kiszolgáltatására mint beokult egyén a felfogadás erányában folyamodik.

Belül:

Nagyságos R. I. ur! mint a kereskedelmi egylet elnöke és Nagy Érdemmel tisztelt tettes bizottság fő tagjai.

Köztudomásomra juta részemre is mint álló írott kérelmezőnek azon sors, melyben hazánk virágzó bimbója alatt ismét egy új élett csemetéje sarjadzik.

Öröm repesé meg kebleinket számtalan ezer növendékeknek, melynek részére a mostani atyai kegy gondoskodásával iparkodik mindent, ami az ipart előhaladást, becsület szentséggel elősegíteni és azt valóságává is tenni igyekszik. — Áldva legyen azon ügy mely e szent célra vezetendi azon buzgalommal törekvő nemes férfiakat, melyek ezen virágzó, s még hazánkba nem létező arany diadalmat aratva érdemlő betűkkel felírt nyert koszorúk halmozzák fáradozásaik jutalmát érette.

Innen véve keblembé zárt szívembe azon felsőhajtó kérelmemet: mellyett tártva bocsájtom esedezéssel az Egylet fő elnöke Ő Nagyságához, és a nagyérdemű tisztelt egylet főbizottságtagjaihoz, midőn érte hogy ezen szervezendő egylet részére egy becsületes józan kiszolgáló és szolgáltató egyénre is szüksége legyen, magamat mint álló írott esedezőt személyes bemutatással is ha kívántató lenne minden perczen készen állok, nem különben minden pontos kiszolgáltatásra, magam mint már beokult egyént mindenkor ajánlhatom az ezen egylet javára törekvéssel igyekszem, hogy a nagyérdemmel tisztelt egylet fő elnök úr mint R. I. Ő Nagysága kegyétől pedig ezen kérelem megerősítéseért való kimondásért alázattal esedezem

Mely rövid alázatos kérelmem mellett maradván a Nagyságos fő Elnök ur! és a nagy érdemmel tisztelt egylet bizottság tagja kegyes pártolásában

legalázatosabb szolgálja

O. J.
pinczér.

— Tót-francia. —

FRANÇOIS RUZICKA.

Compositeur des lettres.

(T. i. betű-szedő.)

Nur nóbel, Franczi!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Egy bkzr.“ Az ön küldeményére is ráíllik: hogy ami jó benne, az régi s ami új benne az rosz. — W. Gy. (Klsr.) Az apróságok igen

mulatságosak. Az »Abrincs« elharapódzása örömmel tölti el apai szívünket. Már a 2-ik kiadása jelent meg. Az első 3000 azon melegen kelt el. — Ke . . . kof. Nagy a lepény, de kevés benn! az apró szőlő. — P. P. Mind a kettő művészettel van a körömön megfónva. — Copia. El vagyunk ragadtatva. — A „Vhlyi Kzl.“ méltán első helyen áll ott, a hova ön besorozta. Már is megjelennek. — Cs. R. (De.) Az a »reáliskolai tanár V.-né« valamint a »fenti összesített eredmény«-féle két passus nincs ugyan magyarul; de hát az összes 12 millió magyar lap közt akad-e őt, amely szabatos magyarsággal dicsekedhetik? — L. A. (N. Vrd.) Praestanter! Méltányos kérése teljesülni fog. — Absentius. Jeles tudós. — Tírteus. Jaj! Csak egy héttel jött volna korábban! Gyönyörrel kövöltük volna az ön commentariját. De már kijátszottuk a nagy tromfot s megint visszatérni rá már nem lehet. Az összekötést önnel azonban főn szeretnők tartani. Finom megfigyelésének sok felé nyílik alkalom. Ne hanyagja be a szemét és vegye föl a tollat. — »Abrincs.« (Bdpt.) Mokány Bertalan ur 1877-ki naptára teljesen elfogyott. Talán valamely antiquariushoz akadhat még egy példány. Erre nézve a Rosenberg testvérek »ódonaszatát« ajánljuk. (Koronahg. utcz.) — Lantos Énok. Nagyon olcsó tréfa az az 52 »vala.« — Mercurius. Jól ki vannak választva! — M. B. (Panny.) Kegyelemzezzünk meg ez egyszer »a tavali octóberhavi akadémiái-társasági tagsági táncmulatsági részvételi díjak« kérlelhetetlen behajtóinak már csak azért is, mert, míg más egyesek pluralisban beszélnek, ők, ketten is, csak a singularisban élnek. Ekkora szerénység méltánylatot érdemel. — »Pharamond.« Az »Abrincs« naptár vidéki könyvárusnak sem szabad drágábban mérni a kitett 1 forintnál. Aki ezt teszi: az »szemes.« — R. I. A Mokány Bercei naptárának kelen-dősége igenis teljes arányban áll a benne nyújtott paradicsomi élvezetekkel. Második kiadás vasárnap jelent meg s a jövő héten nyilván 3-kat ér, amikor is gavallér barátunk az általa rendezett dombzögi házi koncert egyes számait fogja ismeretes modorában elmondani. Köpiben lesz-e bál az idén, még nem tudhatjuk. Ha lesz, tesszünk róla, hogy a nőtös férfiú megjelenjen ott.

Ez a nélkülözhetetlen

BIBLIA

felnőtt apák és unokás fiuk

sámára

épen most jelent meg a

2-ik kiadásban

Ára

1 bitang főres.

(Párisi világkiállítás 1878.) Mattoni budai királykeserűvíze (Szt.-István forrás) a jury által az ezüst éremmel lón díjazva: ez ugyanazon forrás, mely már 1873-ban a bécsi világkiállításon kitüntetésben részesült, mely, mint az nemrég a Hauer K. lovag, csász. kir. bányatanácsos és csász. kir. geológiai birodalmi intézet laboratoriumának főnöke által Bécsben megejtett vegytani vizsgálatból kitűnik, tényleg valamennyi keserűvíz között a legkiválóbb ható erők és rendkívül gyógytani értéke által a legkritikább különlegességet képezi.